

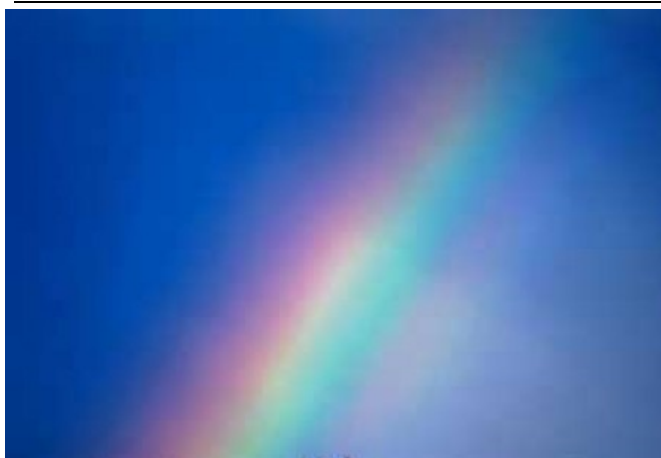
Z P R A V O D A J

NÁRODNÍ RADY SFŘ

2006 - 2009

ČÍSLO 8

BŘEZEN 2008



*Víra je ta, která drží dobré od věků do věků.
Láska je ta, která se dává od věků do věků.
Ale má maličká naděje - to je ta, která vstává každého rána.*
Charlese Péguého „Ta jediná je paní – chudoba“

Na cestě k Velikonocům

Ano – půjde znovu o naději. Minule jsem jako úvodník citoval právě z poslední encykliky Benedikta XVI. *Spe salvi*, která je celá tématu naděje věnována – a teď se k ní opět vracím. Vidím totiž, že svět kolem mě stůně na její nedostatek. A jistě i proto, že my sami,

křesťané všech vyznání, o ní svědčíme málo a nepřesvědčivě. Přitom všichni si zásadní důležitost naděje pro naše svědectví uvědomujeme. Podívejte: Začnu u rozpoznání Jana Pavla II., že „*Nadějí se projevuje základní pochopení smyslu našeho života*“, které doplním jadrným přirovnáním Tomáše Garrigue Masaryka: „*Život není fraškou, není komedií, není tragédií - je dramatem.*“ První důležitou charakteristiku scénáře tohoto dramatu nám poskytne bývalý primas anglikánské církve arcibiskup Basil Hume výrokem „*Naděje je důvěra, že jednoho dne nalezneme to, co hledáme.*“ Přičemž tím míní, že to, *co hledáme*, je skutečný **domov**. Na cestě k němu pak platí - a to je výrok Dietricha Bonhoeffera, německého evangelického mučedníka z konce 2. světové války – „*Nikdo z těch, kdo věří, není opuštěn ani ztracen, neboť jej drží Boží ruka.*“ Přitom ono *věří* neznamenal, že člověk vyznává to či ono učení, nýbrž že vůbec něco bere absolutně vážně a poměřuje tím celý svůj život.

A poslední výrok, který nás vrátí zpátky mezi katolíky, odhaluje další významný rys scénáře dramatu našeho života i života světa. Vyslovil ho autor mně velmi blízký zvláště tím, že se celý život věnoval mládeži. Romano Guardini, jeden z nejvýraznějších prorockých mužů právě skončeného století. Co nám to tedy svěřuje? „*Toto je radostná zvěst, která patří všem lidem: Po každém Velkém pátku přijde vzkříšení.*“ Přeloženo do běžné řeči to znamená: Žádná porážka – ba ani smrt – nemá poslední slovo. A to se týká všech lidí – nejen nějak privilegovaných.

Tohle zní jistě dobře. Ale já nemám rád laciná řešení. Jedna malinká, ale skutečná naděje je pro mě tisíckrát více, než desítky skvělých a velkých iluzí. Proto se tady musím zastavit. Abychom nepřehlédli, že v onom scénáři života každého z nás se takový či onaký „Velký pátek“ určitě objeví. Může mít mnoho podob – a zdaleka to nemusí být jen samotná smrt vlastní nebo někoho nám blízkého. Situací, které nás drtí a tak či onak nás přibíjejí k zemi, je přece velmi mnoho – od politického, hospodářského či společenského útlaku, přes všelike nemoci lidských vztahů až k bolesti nad sebou samými. Opakuji – ve scénáři naší cesty domů – nebudou chybět. Vzpomeňte jen na muže, kterého už přes tisíc let pokládáme za „patrona české země“. Kdybychom četli nepozorně a povrchně životní příběh knížete Václava – o což se ostatně dodnes mnozí pokoušejí - sotva bychom se ubránili závěru, že tenhle sympatický mladý muž měl zkrátka v životě smůlu. Vždyť ten jeho „Velký pátek“ ve Staré Boleslavi, kdy je zavražděn vlastním bratrem, vypadá jako naprostá porážka, navíc způsobená celou sérií nešťastných náhod.

A přece – nenecháme-li se uhranout jen tímhle povrchem – nemůžeme být na pochybách, kdo je tu vítězem. Je silnější skutečnost, než smrt v jakékoli podobě. Láska. Protože jenom jí patří trvalá budoucnost. Právě ona je vstupenkou do našeho pravého domova. Našeho společného domova. *To je radostná zvěst naděje, která patří všem lidem.*

Jiří Zajíc

Náš rozhovor

Tentokrát s Ali Prýmkovou o františkánské mládeži

1) *Ty jsi několik let zprostředkovávala spojení mezi Františkánskou mládeží - FrMolem - a sekulárními františkány. Jak ses k tomu vůbec dostala?*

Je to už hodně dávno, co jsem byla u počátků FrMolu, ale tenkrát jako obyčejná vyjevená mládežnice, do dění jsem nijak aktivně nezasahovala, ale občas se účastnila nějaké akce. Po čase jsem několik let strávila v klášteře u sester františkánek a nakonec jsem zakotvila v SFR. Po mém odchodu z kláštera mě oslovila sama františkánská mládež, hledali někoho do formačního týmu pro mládež. Nevím, co bylo důležité pro mou volbu - možná zkušenosti s pastorační mládeží, možná zažitá františkánská spiritualita (kromě výše uvedených skutečností mám i vystudovaný Institut františkánských studií) a možná „jen to že mám ráda mládež“. Po krátkém rozhodování jsem řekla ano.

2) *Můžeš přiblížit současný stav společenství, která se u nás hlásí k FrMolu - tedy kde byli a dnes jsou, kolik mají členů, jakou mají podporu od 1. řádů?*

V současné době se mezi FrMolácká společenství řadí: Praha (22 lidí, 2 skupiny), Brno (+- 30 lidí, 2 skupiny), Olomouc (+- 10 lidí), Plzeň (+- 10 lidí), Jeseník (+- 7 lidí), Jihlava (prozatím v mnoha změnách, takže nelze zúčtovat) a České Budějovice (také ve vývoji). Zajímavost z pražského FrMolu - působí už 10 let ☺. Spolupráce s 1. řády je poměrně dobrá:

- např. br. Romuald OFMcap se FrMolu intenzivně věnuje už několik let,
- už druhým rokem máme výbornou posilu br. Jeronýma OFM,
- bratři minorité zase každý rok pořádají Františkánské setkání mládeže na Cvilíně (což sice není FrMolácká akce, ale přijíždí sem velká část FrMoláků a často i prakticky pomáhají).

Občas se najde i nějaká vlaštovka z řad kongregací, ale je to skromnější (i když se snažíme s kongregacemi jednat, ale obvykle mají samy těžkou situaci).

Touto cestou bych chtěla poděkovat všem, kteří se věnují františkánské mládeži a díky patří i těm komunitám, které nabízí prostory či finance pro činnost FrMolu.

3) *Co je charakteristické pro život a působení těchto společenství v současnosti?*

Charakteristika by byla vcelku jednoduchá: společenství mladých lidí se zájmem o františkánskou spiritualitu. FrMol by měl přispívat k dozrání člověka a k volbě povolání. To, co je zcela typické pro FrMol, je posvátný spěch ☺ (viz. Lk 1, 39b).

Každé společenství (dál budu mluvit, jak je mezi námi běžné, o „spolču“) se obvykle schází 1 x týdně (ale jsou samozřejmě výjimky, které reagují na potřeby svých členů). Program bývá pestrý: společná modlitba (mše sv., nešpory, adorace - forem je hodně dle možností jednotlivých společenství), tématko (františkánské, obecně duchovní, Písmo, o povolání...), nějaká aktivita a také společné jídlo a pokec. Program žádnému spolču nikdo nediktuje a každé si je volí dle vlastních možností, schopností a fantazie.

Na celorepublikové úrovni pak můžeme najít zajímavé akce:

- setkání zástupců spolč - obvykle řeší spíše praktické otázky,
- formace - vede a vymýšlí ji tým lidí se zkušenostmi s mládeží i františkánskou spiritualitou; je určena zejména animátorům jednotlivých spolč (nebojím se říct, že v současné době má skutečně vysokou úroveň s propracovanou formací),
- frmolení - setkávání jednotlivých „spolč“ z různých koutů republiky,
- chýšky - mohli bychom říct, že je to odlesk františkánského poustevnictví, je to 1 týden, kdy pár lidiček odjede někam do tichého místa a prožije ho v rozjímání, mlčení i společném sdílení (tuto akci vřele doporučuji ☺).

To jsou aktivity, které se dějí zcela pravidelně a pak přichází spousta dalších od jednotlivých „spolč“ - např. krásná je oslava sv. Františka, kterou každým rokem pořádá plzeňské „spolčo“.

Z výše uvedených informací vyplývá, že FrMol má svou stálou radu tzv. StaR (složenou výhradně z mládežníků) a formační tým tzv. ForT.



4) *Co tato spolupráce osobně přinesla Tobě, případně Tvému místnímu společenství?*

Přiznávám se, že moje spolupráce s mládeží přináší hodně. Člověk často slyší, jak je mládež v současné době nemožná, hrozná, neschopná... Plně si uvědomuji, že znám velké množství mladých lidí, kteří se snaží jít za dobrem a podle toho se chovají. Vůbec musím říct, že mladí lidé obecně mne fascinují svým hledáním ideálu, nesouhlasem s kompromisem a někdy i konstruktivní kritikou, kterou často jen my starší zajetí ve svých kolejích nejsme schopni přijmout.

Trochu mne zaskočila druhá část otázky. Myslím, že moje spolupráce s FrMolem nepřinesla nic konkrétního našemu společenství SFRŘ, je to smutné a teď to vnímám jako svou chybu. Nechtěla jsem to jen tak přejít, protože je dobře zastavit se a říct si jestli je to pořádku, vždyť práce s mládeží přináší spoustu zajímavých impulsů. Navíc při setkání FrMolu v Jihlavě právě členky SFRŘ připravovaly jídlo a podotýkám, že výborné ☺.

5) *Je ze strany společenství FrMolu zájem o spolupráci se sekulárními františkány? A pokud ano, tak jakou oni mají představu o té spolupráci?*

FrMol by měl napomáhat svým členům rozlišovat jejich cestu a k tomu potřebuje spolupracovat s lidmi s různým povoláním. Františkánská mládež potřebuje vidět jak se žije františkánská spiritualita uprostřed „davu lidí“, v klášteře či v rodině... Chtěla bych se podělit o vlastní zkušenost: při jednom setkání vloni jsme se modlili za mládež na její úmysl a přicházelo mnoho mladých lidí, kteří měli zájem o modlitbu za svoji rodinu, za uzdravení vztahů, za to aby uměli dobře žít svoje budoucí mateřství a otcovství. I když bude povolání mladého člověka jakékoliv, potřebují (a mají zájem!!!) správně dozrát. Potřebují vidět věřící matky a otce (ať duchovní či fyzické), potřebují vidět to, že víra se dá aktivně žít v dnešním světě, že to není „muzejní“ záležitost... A v tom má sekulární františkán obrovské možnosti. Jednoho je však třeba se vyvarovat: FrMol v České republice nikdy nebyl předstupněm do SFRŘ a to je důležité zachovat, sekulární františkán může být příkladem, ale nemůže nikoho nutit žít jeho povolání.

Mládež také často mluví o tom, že je mrzí, že v kostelech se běžně nahlas modlí za nová kněžská a řeholní povolání, ale uslyšet hlasitou modlitbu za mladé lidi, kteří hledají svého partnera nebo za naše rodiny je téměř zázrak. Právě v modlitbě za mládež mají možnost se zapojit všichni bratři a sestry (a nejen v té hlasité).

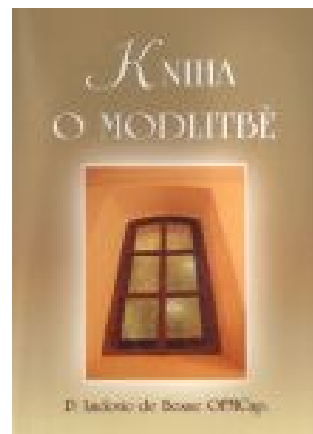
Na závěr mám na vás všechny bratry a sestry prosbu. Moje působení ve FrMolu pomalu končí (ještě s pár tématy pomáhám, ale již nejsem ve formačním týmu FrMolu) a hledám někoho z řad SFRŘ, kdo by rád pomáhal františkánské mládeži na celorepublikové úrovni. Možná si říkáte, že pro to nemáte patřičné školy, zkušenosti... myslím, že to jediné, co skutečně potřebujete je láska k mladým lidem (láska, která dává růst druhému člověku). Prosím vás také o soudnost, ne každý je schopný držet rytmus s mládeží. Máte-li zájem být průvodci mladých lidí na jejich bláznivé cestě, napište mi, mohu vás blíže seznámit s touto problematikou: prymkova@seznam.cz, Alena Prýmková, Vyskytná 144, 394 05.



Malý přídavek pro ty, kdo mají rádi přírodu. Přibližně před 5-ti lety se našlo pár lidí (a poprvé právě na setkání FrMolu), kteří mají rádi sv. Františka a přírodu. Začali společně připravovat tábory a víkendovky pod Brontosaurom. V loňském roce se podařilo založit nový článek Brontosauru, který nese název Zeměchvaly. Můžete ho najít na provizorních internetových stránkách <http://zemechvaly.unas.cz>. Rádi přivítáme všechny, kteří mají zájem se zapojit a to opravdu jakkoliv. Zájemci mne mohou kontaktovat na výše uvedené adrese.

INSPIRACE

Kniha o modlitbě – tak se jmenuje publikace, kterou nám doporučuje náš národní duchovní asistent P. Bonaventura Štivar OFMCap. V kratičkém úvodu, jehož je sám autorem, píše: *Jako se vyvíjí partnerský vztah dvou lidí od počátku něžné zamilovanosti přes drobná nedorozumění i vážnější krize až k pevnému vztahu, který jednomu i druhému skýtá skutečné bezpečí a jistotu, vyvíjí se podobným způsobem i vztah mezi duší a Stvořitelem. Autor této knihy si vzal za cíl stručně popsat tento vývoj, ale hlavně se zaměřil na ono těžké období, kdy se duše dostává do obtíží, neboť postupně mizí její schopnost komunikovat s Nejvyšším prostřednictvím rozumu a emocí a zůstává jí jen holá víra směřující ke kontemplaci. A právě tady se mnozí lidé polekají a dělají pak chyby, jež mohou hodně zkomplikovat jejich duchovní vývoj. Tato publikace může právě jim nabídnout užitečnou pomůcku, jak se v tomto obtížném období zorientovat, aby se vydali správným směrem. Může tedy přinést užitek jak řeholníkům (obzvláště v období počáteční formace), tak i každému, kdo chce na duchovní cestě opravdu růst.*



Vydavatel (Maticе cyrilometodějská) pak knihu čtenářům představuje takto: *Dílo shrnuje podstatu učení kapucínského otce Ludovica de Besse o duchovním životě. Mnoha duším už pomohlo poznat, že kontemplace není vyhrazena klauzurované „elitě“, ale že tato podoba modlitby je v plnosti možná i ve světském prostředí. Otec Ludovic vychází ze svaté Terezie z Avily a ze svatého Jana od Kříže. Karmelskou nauku však šťastně propojuje s tradicí svého vlastního řádu, dále pak s linií svatého Františka Saleského, svaté Jany Františky de Chantal a v neposlední řadě i s myšlením slavného francouzského kazatele J. B. Bossueta. Jeho slova hoří plamenem apoštola modlitby, který k ní chce své posluchače a čtenáře při každé příležitosti přivádět.*

Autor hovoří otcovským tónem, často sahá po přirovnáních a čerpá jak ze své osobní zkušenosti muže modlitby, tak z poznatků, jež získal při vedení duší. Užitek poskytne všem, zejména však lidem, kteří právě prožívají vnitřní vyprahlost. Ti často nechápou, co od nich Bůh žádá, a nevydávají se cestou, na niž je posílá. Kniha otce Ludovica jim může být povzbuzením a pomůckou, jak rozpoznat Boží volání a vyjít za ním.

Kniha vyšla koncem minulého roku, je běžně k dostání (včetně možnosti internetového nákupu) a stojí 139 Kč.

Křesťanské prezentace na internetu – před časem jsem rozesílal pásmo o matce Tereze (v powerpointu). Na základě toho sestra Vladka Kaiserová (dcera ministryně MBS v Nivnici) nás upozornila na zdroj dalších nádherných křesťanských prezentací (v českém i jiných jazycích; například i o sv. Františkovi): www.tommyswindow.com

Něco o radosti – téměř dokonalé...

Rudý sluneční kotouč se dotknul hor na obzoru. Kraj ležící v mlžném oparu hluboko pod námi se zvolna rozpouštěl a ztrácel. „*To je kýč...*“ prohodil jsem s úsměvem a najednou nevěděl, kam se mám ještě otočit, abych do sebe co nejvíc vstřebal sílu této chvíle, místa, setkání. Po více než týdnu cest po Římě i dalších koutech Itálie jsme stáli před bazilikou sv. Kláry v Assisi. Děti naší školy posedávaly na schodech kašny, sledovaly výhled z hradeb do údolí, pár se jich ještě modlilo v bazilice, nebo si, tak jak to dokázaly téměř kdekoli, přihrávaly malým cestovním míčem přímo na náměstí. Jakoby nechtěly ztratit ani okamžik. Ani to nevypadalo, že jich je tu víc než šedesát.



„Připomíná mi to tu Minas Tirith...“ ozval se vedle mě Karel a já jsem si znovu uvědomil, že i mě pohled na Bílé město hodně připomněl Pána prstenů.

„Hm...“ odpověděl jsem tiše. „Tady se taky bojuje se zlem. Ale úplně jinýma zbraněma...“

Jakmile slunce pohltil obzor, začalo se rychle šerit. Shromáždili jsme svěřence a vyhlásili více než hodinový rozchod po městě: „Kdo chce, tak může s panem učitelem Novotným nahoru na hrad a nebo se mnou ještě do baziliky svatého Františka se pomodlit... Ticho! Poslouchajte, platí zásada pohybovat se minimálně po třech, jasný? A v sedm v podloubí u baziliky... Rozchod!“

Během pár chvil bylo náměstí prázdné. Ukázalo se, že děti mají památek i kostelů až dost a že většina dá přednost zdejšímu kulinářským specialitám, na které je upozornila naše dočasná průvodkyně Lenka (jak mi později hlásily, cukrářský „františkánský chlebíček“ byl velmi dobrý, i když samy uznaly, že pro františkány je to moc velká pochutina).

Přesto se ale menší skupinka vydala vyšplhat na Roka Majore a asi pět dalších vyrazilo se mnou. Už jsem se nemohl dočkat, až v klidu pokleknu u hrobu sv. Františka a nechám se znovu prostoupit tím klidem překračujícím prostor a čas (odpoledne jsme měli čas tak nahlédnout a zase jít dál) a bylo to vidět na mém spěchu. Cesta se mi najednou zdála nějak dlouhá. Už, už...



Hele, co to je? Velké vstupní dveře byly zavřené. Pevně. Začal jsem rychle zkoumat informační tabuli a během pár chvil mi bylo jasné, že v tomhle jediném se průvodkyně mylila a bazilika se nezavírá v sedm, ale ve tři čtvrtě na šest. Jako by do mě uhodil blesk, trochu mi zatuhly nohy, a nevím, jestli v tom byl víc smutek, zklamání, nebo výčitky vůči mě samotnému, že jsem nedokázal odpolední návštěvu víc využít a namísto delší modlitby vyrazil k suvenýrům s nepochopitelnou sebejistotou, že přece ještě bude času dost. „Nevíte dne, ni hodiny...“ vyskočilo mi v duchu a zároveň hloupý pocit, že jsem si to takhle asi zasloužil.

„Neříkejte, že tuším správně...“ volala na nás přicházející kolegyně s dvěma děvčaty a já musel smutně souhlasit.

„A nahoře je otevřeno?“ zajímala se vytrvale.

Protože jsem měl pocit, že u baziliky superior jsem při příchodu viděl stále svítit, přikývl jsem.

„Tak jdeme tam, to je také platné...“ zakončila a já si opět uvědomil, jak často Bohu vnucuji způsob, jak bych mu chtěl sloužit já a jsem zablokovaný vůči tomu, co mi On sám s láskou připravil.

Rychle jsme vyběhli bílé schody a vstoupili do světlého chrámového prostoru vyzdobeného Giottovými freskami ze života sv. Františka. Stigmatizace, papežův sen, František v ohnivém voze, poslední setkání s Klárou... A z presbytáře se k nám linula nádherná hudba. Veliký studentský sbor (jak jsme později zjistili z Anglie) zpíval. Hlasy se rozcházely a zase spojovaly v proud harmonie rozeznávající největší hlubiny srdce. Bylo to nadzemsky krásné. Vstup kupodivu zdarma, a tak jsme si sedli a zůstali tiší, otevření, plní vděčnosti Pánu, nechali se unášet jako malé děti v náručí Otce, až nakonec nebylo ani to a my jsme jenom *BYLI*.

Ani nevím, jak ta půlhodina uběhla. Najednou byl konec a my stáli venku v kroužku a pořád ještě mlčeli. Měl jsem pocit, jako bych došel na konec všech cest, jakoby nezbývalo nic, co bych měl ještě vykonat. Pocit, že kdybych teď zemřel, nic by se nezměnilo, protože v tom byla Věčnost.



„*To byla nádhera...*“ přerušil ticho konečně Tomáš.

„*Když nám Bůh nedává, co si představujeme, znamená to, že pro nás chystá něco lepšího...*“ hlesl jsem.

„*Já tady taky mám něco dobrého...*“ glosoval po chvíli Štěpán a vytáhnul z batůžku tabulku oříškové čokolády a začal ji spravedlivě dělit. Vzali si všichni. Nechal jsem ten kousek čokolády rozpustit na jazyku a znovu plně vychutnával tu chvíli a místo. Po všech těch namáhavých cestách, nedospaných nocích i stresech s nemocnými dětmi jsem měl pocit, že to spočinutí, klid, dovršení tu je jako dar od Pána...

„*Pane učiteli!!!*“ vytrhlo mě najednou poměrně veselé volání našich primánů směrem od města. Čtyři z nich se k nám rychle blížili. Otočil jsem se vyšel jim naproti. „*Co se stalo?*“

„*Pane učiteli! Filip se poblil!*“ volal Martin. „*Vohodil nám bundy a děsně to smrdí!*“

Nedokážu popsat svoje pocity, nejvíc v nich asi byla rezignace a trochu smutné *Fiat!*

„*Jak se to stalo?*“ obrátil jsem se na Filipa.

„*Já nevím... najednou mi bylo blbě...*“ vysvětloval a vypadal dost bledě. „*Když jsme vycházeli z cukrárny, zvedl se mi žaludek. A už jsem to neudržel.*“

„*A už je to lepší?*“ zeptal jsem se ho a klučina nepřiliš přesvědčivě přisvědčil. „*Kolik z vás má tu poblitou bundu?*“ zajímal jsem se a ukázalo se, že další dva. Evidentně čekali, že s tím něco udělám. „*Tak podťe...*“ usmál jsem se na ně a konečně celou situaci plně vnitřně přijal. „*Pudem najít nějakou kašnu a přepereme to.*“

Vyrazili jsme nočním Assisi, po staleté kamenné dlažbě místy, kudy František i Klára jistě chodili. Byl jsem s dětmi, které mě potřebovali, v situaci, která v sobě neměla vůbec nic mystického. A v té chvíli jsem plně pocítil, že i tohle všechno je Boží dar. Ponor do hloubky Božího ducha dole v hrobce, souzvuk harmonie a vděčnosti nahoře v bazilice, ale stejně tak i tahle chvíle s dětmi a to, k čemu jsem by právě povolán. A jakoby mě zároveň v srdci zazněla Františkova slova: „*Bratře, víš, co je to dokonalá radost?*“

Konečně jsme dorazili k pouličnímu kamennému umyvadlu. Stačilo pevně stisknout cínový spínač a voda skutečně tekla. A tak jsme se do toho společně pustili.

K DISKUSI I ZAMYŠLENÍ

*Tu Jozue uslyšel, jak lid hlučí, a řekl Mojžíšovi: „V táboře je válečný ryk.“
Ale Mojžíš odvětil: „To nezní zpěvy vítězů, to nezní zpěvy poražených,
já slyším halas rozpustilých písní.“
Když se Mojžíš přiblížil k táboru a uviděl býčka a křepčení,
vzplanul hněvem, odhodil desky z rukou a pod horou je roztrástil.
Druhá kniha Mojžíšova 32,17-19*

V jedno tele věřiti budeš...

Dobové tance kolem zlatého telete poněkud mění figury a počet kroků. Je to vlastně vůbec ještě tentýž tanec?

Rozpustilá je naše doba nebývale. Všechno se stává předmětem zábavy, zdá se, že se ubavíme k smrti. I takové nudné a ve své podstatě vážné věci jako je státní rozpočet (tedy jeho části) se začalo říkat „porcování medvěda“. Jistě, kdo je zábavný, kdo umí být vtipný, ten u nás vyhrává, a tak i úředníci chtějí být populární a prezentovat se jako vtipná chasa, která nezkazí žádnou legraci.

Nebo ceněné a důstojné podnikání jako je reklama – soudě podle toho, kolik stojí peněz – musí být u nás samý vtip a žert, a to tak dalece, že ve výsledku přebije zboží, jež inzeruje. Jedna z nevtipnějších reklam – pan Čtvrtníček a jeho parohatí psi – byla tak zábavná, že bych ještě dnes mohla zopakovat mnoho intonací, piruetek a pohybů korunovaných psů, ale kdybyste mě zabili, nevím, co pan Čtvrtníček vlastně inzeroval.

Nu, z cizího krev neteče. Můžu si dělat legraci ze státního rozpočtu, fandit zloději, který ukradne rovnou celou dodávku s penězi, představovat si, jak přijde den, kdy i sběrači kovů přestanou být troškaři, pohrdnou měděnými okapy a rozhodnou se odnést do sběru přímo celou sochu – třeba sv. Václava. To by byla bomba, že? A zábava!

Ano, pokud nejde přímo o mou kapsu, je tanec kolem zlatého telete tanečkem stále stejně rozpustilým. Ale jinak začíná být kolem tohoto nejstaršího a nejvelebenějšího bůžka uctivé, skoro tíživé ticho. Zlaté tele kvete do povážlivé důstojnosti, kde mrznou všechny žerty.

Jeho první a hlavní přikázání zní: „*Musím přece nějak žít!*“ – Pod toto naléhavé, úpěnlivé zvolání se vejde úplně všechno:

Studentka si přivydělává prostitucí: „*A co mám dělat? Žít ze stipendia?*“ – A všichni kolem s pochopením pokývují hlavami.

Podřízený přijde na to, že šéf podniká nezákonné machinace. „*A co mám dělat? Musím přece nějak žít!*“

Peníze jsou první a poslední důvod našeho života, naší existence. Jak svého času říkával náš současný prezident: *O peníze jde až na prvním místě*. A nikdy nesmrdí. Výdělek nemusí být poctivý. Hlavně, že je! A všichni se smrtelně vážnou tváří tuhle „hlášku“ podepíšou.

Dřív – při podobných morálních dilematech – se používala neprůstředlná vesta: „*Mám doma děti!*“ Dnes se podobně naivní štíty už nepoužívají. Děti ubylo, a koneckonců, nikdo přece nestřelil...

Náš bůžek se pohodlně uvelebil ve své svatyni, kterou jsme mu léta budovali a patřičně se v ní natřásá a kyne. Náš plat nemůže být dva tisíce, ale aspoň dvě stě tisíc, protože náš bůžek miluje nuly. A my přece nejsme žádné nuly!

Je třeba se vyrovnat s církvemi. A budeme jim vracet 270 miliard! Vidím ten titulek v novinách a pobledlé líce našich nevěřících spoluobčanů. To je peněz! Nikdo nepřipomene euro, ani inflaci, stačí ta cifra.

Naše malá republika, „kde bory šumí po skalínách“, leží na uranu. Uran momentálně stoupl v ceně a my jsme hned ochotni nechat si od cizí společnosti rozvrtat 80 km² našich šumných borů, protože v novinách stojí: „*Pod zemí leží 390 miliard!*“ Jak se k tomu číslu došlo a že cena po letech, kdy se uran za pomoci cizí techniky vytěží, může být zcela jiná, nikoho nezajímá.

Nuly způsobují zatmění mysli, soudného uvažování i našeho pověstného „zdravého rozumu“.

Naplní se proroctví, že „*povstanou noví eugenici, kteří sestrojí novou kvalitativní hierarchii lidského rodu a dají ji – tentokrát – do služeb ekonomického úspěchu. Možná se brzy jedinou normou člověčenství stane armáda moneyžerů z posiloven a moneyžerek s mírami 90/60/90 v kadlubu Brada Pitta a Britney Spearové*“, jak píše Matěj Kotalík v článku *Krásní, chytří a bohatí* (časopis A2 6/2008)?

Bože, Ty jediný a pravý, vrať nám náš pověstný humor, který si umí dělat legraci sám ze sebe! Vždyť, co budou Češi bez humoru? Dokázali jsme se vysmát nejrůznějším mocnostem, i Tobě jsme se, Bože, smáli a před zlatým teletem budeme stát v předklonu?

Aby zbohatlí měli nadhled nad svým majetkem, to bychom chtěli asi příliš, ale vzpomeňme na naše předky, jak se uměli vysmát své bidě. A že byli mnozí z nich tak chudí, že si to už ani nedovedeme představit. A přece je humor neopouštěl, naopak, vracel jim důstojnost. Vždyť si poslechněte lidovou z Hradecka:

*Já jsem chlapík ošacenej,
kabát pětkrát obrácenej:*

*vem ty si mě nebo nevem,
já mám kabát jenom jeden.*

Věra Eliášková

CO BYLO?

Tříkrálové setkání v Praze

Setkávání pražských terciářů kolem svátku Zjevení Páně má již více než desetiletou tradici. Setkání se však v posledních letech konala při stále v menším počtu účastníků a již se zdálo, že snad úplně přestanou. „Zmrtvýchvstání“ tradice se podařilo letos a to za pomoci bratra Jiřího Zajíce, člena NR SFR. Terciáře pozvalo bratrské společenství u Panny Marie Sněžné, vedené sestrou Věrou Eliáškovou. Patří jim díky za přípravu setkání včetně milého pohoštění. Při přípravě programu pomohlo MBS Praha- Spořilov.

Setkání se konalo v neděli 6.1.2008 odpoledne a bylo zahájeno mší svatou v kapli sv. Michala kostela u Panny Marie Sněžné. Mši sv. slavil otec Michal Pometlo OFM. Setkání pak pokračovalo v refektáři kláštera. Otec Michal na úvod přečetl pozoruhodnou báseň dr. Jana Filipa o Pražském Jezulátku.

Bratr prof. Lubomír Mlčoch hovořil o dr. Františku Noskovi, předválečném terciáři, politiku a národohospodáři. Upozorníme alespoň na dvě zásadní aktuální inspirace z této přednášky:

- Nosek byl stoupencem tzv. progresivní sazby berní; dnes bychom řekli progresivního zdanění. Jinými slovy osoby s menšími příjmy jsou zdaněny mírněji. Jde o opak dnes u nás platné tzv. *rovné daně*.
- Zajímavá poznámka k tématu „františkánství a peníze“ (téma souvisí s Noskovou činností): františkáni zakládali již v 15. století banky, které pak půjčovaly peníze. Bylo to v Itálii a peníze byly půjčovány bezúročně! Do té doby půjčovali peníze pouze židé a to na úrok. V nové době převzalo po františkánech iniciativu v této věci hnutí fokoláre.

Oživení v sále způsobilo vystoupení herecké dvojice (Antonín Novotný a Marka Míková) na způsob historické lidové vánoční hry.

Za bratrské společenství z Prahy-Spořilova pak Iva Neumannová referovala o zájezdu do Estonska za sestrou S.M. Vojtěchou Zikešovou CImConc, tehdy ředitelkou církevní školy v Tartu. (Sestra Vojtěcha pochází ze Spořilova a je členkou Kongregace Sester Neposkvrněného Početí Panny Marie III. řádu sv. Františka. Nyní se stala představenou Kongregace.) Cesta se konala v srpnu 2007 a byla spojena s návštěvou několika poutních míst v Polsku a v pobaltských státech.

S radostí jsme uvítali i národního duchovního asistenta otce Bonaventuru OFM Cap. Důležité je, že toto setkání, ale i terciářské pouti (např. do Poříčí, do Hájků u Prahy nebo na Hrádek u Vlašimi) nejsou určeny pouze pro terciáře. Naopak, jsou příležitostí pozvat mezi nás přátele, kteří tak mohou něco pochytit o SFR a františkánství vůbec. Využijme toho a pozvěme je!!

Miloslav Müller

XXVII. ročník Cyrilometodějské pouti z Levého Hradce na Velehrad

- **Zahájení u sv. Klimenta na Levém Hradci** se úvodní mše svatá v pátek 8. února v kostele zúčastnilo 53 poutníků. Mši svatou předsedal P. Jiří Bartoň z plzeňské diecéze (účastník prvních ročníků), koncebroval P. Jan Peňáz (děkan z Velkého Meziříčí a pravidelný účastník poutí) a přísluhoval jáhen Jan Pečený OSF (jeden ze zakladatelů této pouti). Na cestu přes Roztoky a napříč Prahou se po mši svaté v 17. hodin vydalo 46 poutníků. Cestou jsme se tak jako na každé etapě modlili všechny čtyři růžence. Do cíle na faře u kostela sv. Františka z Assisi v Praze na Chodově nás po 27 km před půlnocí došlo 16 (což ale neznamená, že těch zbylých třicet zahynulo na trase – pouze se dříve odpojili, aby se dostali včas domů).
- Na II. etapě se nás v sobotu 9. 2. sešlo 32. Od kostela zasvěcenému našemu patronovi jsme vykročili do komunitního centra bl. Matky Terezy v Praze – Hájkách. Kromě prohlídky jsme si zde připomněli hlavní letošní událost naší františkánské rodiny – 800leté výročí narození patronky našeho řádu sv.



Alžběty Durynské. Odtud jsme pokračovali na okolo průhonické obory přes Oleška, kde jsme si prohlédli kostel Pany Marie do cíle ve Velkých Popovicích. Na III. etapu jsme se vydali po mši sv. ve Velkých Popovicích ve farním chrámu Panny Marie Sněžné. P. Peňáz při kázání připomněl, že právě v bazilice Panny Marie Sněžné papež Hadrian II. na prosbu sv. Cyrila a Metoděje schválil slovanskou liturgii. Po 24 km putování jsme dorazili do cíle etapy – sázavského kláštera, který založil sv. Prokop.

- **Zahájení Severomoravské větve Cyrilometodějské pouti** se ve Španělské kapli v Novém Jičíně v neděli 16. února pod patronací bratra Josefa Pavely OSF (spoluzakladatele této pouti) zúčastnilo 31 poutníků a 24 se jich vydalo na cestu 1. etapy do Lešné. 2. etapa z Lešné byla v neděli 9. března.

František Reichel



Úsměv má na rtech a v duši píseň

V úterý 4 února bylo v Liberci-Ruprechticích v kostele sv. Antonína Paduánského rozloučení s našim bratrem MUDr. Janem Purem. Zemřel ve středu 27. února ve věku 77 let. Při rozloučení připomínali ti, kdo hovořili, že byl primářem na patologickém oddělení Liberecké nemocnice, že byl horlivým trvalým jáhnem, snad někdo i připomenul, že učil na Střední zdravotní škole v Liberci, pomáhal svými vědomostmi ošetřovatelkám místní charitní služby, účastnil se života a rozvoje Křesťanské akademie v Liberci.

Hlavním celebrantem mše sv. byl emeritní biskup litoměřický Josef Koukl. Byl obklopen mnoha kněžími litoměřické diecéze a trvalými jáhny z více diecézí. Mezi kněžími i trvalými jáhny byly ovšem také viditelné kapuce menších bratří. V kostele také bylo při rozloučení shromážděno téměř celé místní bratrské společenství SFR z Liberce. Bratr Jan byl totiž dlouholetým členem a také ministrem tohoto společenství.

Kazatel P. Oldřich Kolář, farář v Jablonci nad Nisou a liberecký rodák, vzpomínal na osobu našeho bratra, která byla pro něj ve svém čase jedním z důležitých světýlek na jeho cestě, která jej přivedla ke kněžské službě.

V síle františkánského povolání, vyjádřeného sliby sekulárních bratří a sester je totiž obrovská hlubina možnosti, z nichž se některé podařilo při pohřbu doktora Pura vyjmenovat. Bratři z prvního řádu mohli vnímat jeho statečnost a vstřícnost již za totality, kdy se vždy hlásil k této rodině. V Liberci žil v té době františkán P. Jan Baptista Bárta. Mezi ním a bratrem Janem Purem bylo veliké přátelství a pan primář Pur byl na toto přátelství patřičně hrdý. Jako vše důležité v jeho životě však byly tyto jeho vztahy tak samozřejmé a nenápadné, že o nich vědělo jen několik lidí. Přitom nelze říci, že by se nějak zvlášť utajovaly.

Tak se mohli bratři seznamovat již v totalitě s pracovištěm primáře oddělení patologie, kde jim umožnil tolikrát oblékat zesnulé bratry do hábitu a kde mohli vnímat také jeho vztah k „sestře smrti“, která podle vyjádření svatého Františka je nám tak nablízku, jako skutečná sestra. Vedle mikroskopů, kamer, učených knih a poznámek, které zachraňovaly životy a odhalovaly pravdu, vynikalo i to, co je očím neviditelné, a přitom je to nejdůležitější.

Není možné v jediném článku všechno vypsát, ale poznání sestry smrti v tolika podobách a víra v lásku, která nad ní vítězí, která vtiskla stopy bolesti do těla blaženého Františka, víra v lásku, o níž blažený František říkal, že není milována, velice silně poznamenaly tohoto našeho velkého malého bratra.

Antonín Klarét Dabrowski OFM, národní duchovní asistent

Seminář pro duchovní asistenty a další zájemce

Tento historicky první seminář s mezinárodní účastí se konal na Svatém Hostýně od čtvrtka 28. února do soboty 1. března 2008 a byl přístupný i pro členy Světského františkánského řádu. Iniciativa vzešla z řádu kapucínů a přednášejícími byli naši generální duchovní asistenti.

Přítomní byli generální duchovní asistenti: P. Irudaya Samy OFM Cap (původem z Indie), P. Ivan Matic OFM (z Chorvatska), P. Martin Pablo Bitzer OFM Conv (z Argentiny), a P. Armando Trujillo Cano TOR (původem z Mexika)

Provinciálové: P. Jozef Timko OFM Cap, P. Jan Maria Vianney Dohnal OFM za českou stranu a P. Juraj Mihály OFM ze Slovenska

Národní duchovní asistenti byli přítomni všichni: od nás P. Bonaventura Štivar OFM Cap, P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, P. Sebastian Kopec OFM Conv, také je třeba jmenovat zasloužilé duchovní asistenty br. Česlava Křížalu OFM a P. Augustina Šváčka OFM Cap, za slovenskou stranu P. Jozef Konc OFM Cap, P. Jakub Martaus OFM, P. Jozef Košč OFM Conv.

Celkem bylo přítomno asi 50 osob za Slovensko (zhruba polovinu tvořili zástupci místních bratrských společenství) a asi 20 osob za Česko (4 zástupci MBS a 2 zástupci naší Národní rady). Za MBS Stará Boleslav přijela maminka s miminkem.

Vyslechli jsme čtyři přednášky:

Ve čtvrtek P. Armando Trujillo Cano TOR mluvil na téma „Důležitost znalosti dokumentů SFŘ“.

V pátek dopoledne přednášel P. Irudaya Samy, OFM Cap na téma: „Role duchovního asistenta místního bratrského společenství“. Odpoledne pak P. Martin Pablo Bitzer, OFM Conv promluvil na téma „Kolegiální asistence SFŘ“

V sobotu vystoupil P. Ivan Matic OFM s tématem „Františkánská mládež a duchovní asistence“

Po každé přednášce byla diskuze ve skupinách. Po oba večery a na závěr proběhlo společné sdílení výsledků práce ve skupinách a zodpovídání dotazů.

Podrobná zpráva je v Příloze 8

Magdaléna Janáčková





Formační seminář 7. – 9. března v Brně

Zúčastnilo se ho přes 60 zájemců a dominovaly mu dvě rozsáhlé prezentace P. Bonaventury Štívarova OFM Cap. První se týkala nabídky formačního materiálu pro naše novice, druhá otevřela téma Modlitby – *Trojí cesta* podle sv. Bonaventury. Jsou v Přílohách 9 a 10. V dohledné době zašlu druhou ve formě samostatné powerpointové prezentace. Zvuková nahrávka celé druhé prezentace je k dispozici na stránkách MBS rodiny - <http://www.sfrolomouc.wz.cz/>

Úvod

Jelikož každá věda nese na sobě znamení Trojice, tedy zvláště ta, která se učí v Písmu sv., se musí vyznačovat znameními Trojice. Proto praví Moudrý o této svaté nauce, že ji popsal trojím způsobem pro její troji duchovní smysl, totiž:

- mravní,
- alegorický
- anagogický
- očistnému,
- osvěcujícímu
- zdokonalujícímu
- pokoj
- pravda
- láska

DUCHOVNÍ
SMYSL

VEDE K ŽIVOTU

VÝSLEDEK

CO BUDE?

NAŠE POUTĚ

- **Pokračování Cyrilometodějské pouti** bude IV. etapou ze Sázavy do Zruče nad Sázavou v sobotu 8. března. Sraz je na nádraží v Sázavě v 8. hod.
- **Program dalších etap Cyrilometodějské pouti**
 - V. etapa: Zruč nad Sázavou – Ledec nad Sázavou v sobotu 12. dubna.
 - VI. etapa: Ledec nad Sázavou- Světlá nad Sázavou v sobotu 24.května.
 - VII. etapa: Světlá nad Sázavou – Příbyslav v neděli 25.května.
 - VII. etapa: Příbyslav – Žďár nad Sázavou v sobotu 14. června.
- **Informace a kontakty** na organizátory poutě:
František Reichel - 602 614 332 (241 950 251) e-mail: f.reichel@volny.cz
Libor Gottfried – 605 718 128, e-mail: l.gottfried@seznam.cz
Uršula Janků – 731 604 392 (286 891 447), e-mail: ursula.janku@seznam.cz
A také na WWW.dekanstvium.horacko.com

Pout' k hrobu Dr. Františka Noska do Poříčí nad Sázavou

- Mše svatá bude slavena v **kostele sv. Havla v sobotu 19.dubna v 16 hodin**. Hlavním celebrantem bude Otec kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský.
- Spojení do Poříčí je vlakem z Prahy do Čerčan, kde je možný přestup. (Odjezdy z Prahy hl. n. v 10.15; 13.45 a 14.15hod.
- **Pěší pout'** je z Benešova. Sraz u východu z nádraží ČD (ve směru na Konopiště) v 11.30 hod. Rovněž je možné putovat z Čerčan (2,5km).
- **Podrobné informace** tel. 272 76 50 83 (večer), nebo na mobil 732 74 49 53, nebo poslat dotaz na adresu muller.miloslav@centrum.cz; Viz též Příloha 5.

Mariánská pouť Prahou (270. ročník)
se bude konat v sobotu 3. května.

Program:

- 9.30** - Zahájení v kostele Panny Marie Andělské (kapucíni u Lorety). Začátek slavného růžence.
10.00 - Mše svatá v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Strahově (premonstráti)
11.45 - Procesí od baziliky k soše P. Marie, modlitba Raduj se nebes Královno a Loretánské litanie
12.15 - kostel sv. Karla Boromejského pod Petřínem (boromejky) 1.desátek.
12.45 - kostel Panny Marie Vítězné (Pražské Jezulátko - karmelitáni) 2.desátek.
13.15 - kostel Panny Marie pod Řetězem (maltézští rytíři) 3.desátek.
13.45 - kostel sv. Františka z Assisi (křížovníci) 4.desátek.
14.15 - kostel sv. Jiljí (dominikáni) 5.desátek.
14.45 – na místě bývalé sochy Panny Marie na Staroměstském náměstí modlitba Zdravas Královno
15.15 - kostel Panny Marie Sněžné (františkáni) Te Deum před vystavenou Nejsvětější svátostí.

Důležitá informace pro poutníky z Moravy:

Národní rada SFŘ zajistí autobus s možností nástupu na následujících místech:

Kyjov – Kroměříž – Přerov – Prostějov – Vyškov – Olomouc – Brno – Velké Meziříčí – Jihlava. **Cena 200.-**

Kč za osobu. Podmínkou je, že se přihlásí nejméně 40 poutníků **do 31. března**. Přesný čas a místo nástupu sdělíme účastníkům až budeme mít přehled o všech přihlášených. Pokud možno zašlete nám **přihlášky** do Sekretariátu NR SFŘ za všechny zájemce z vašeho místního společenství najednou. (Adresa: Kapucínský klášter, Kapucínská 2, 772 00 Olomouc; e-mail: marie.schneider@seznam.cz).

Informace: František Reichel - 602 614 332 (241 950 251) e-mail: f.reichel@volny.cz



Z pouti do Hájku

Františkánská pouť seniorů do Hájků
se letos koná z Prahy ve čtvrtek 22. května.

Program:

- 9.15 hod. Sraz na konečné tramvají č. 22 a 25 na Bílé Hoře. Odjezd autobusem č. 347.
- 10.00 hod. Odchod poutníků z Hostovic – Litovic obnovenou starou poutní cestou(2,5 km). Modlitba růžence.
- 12.00 hod. Mše svatá u Panny Marie Hájecké (celebruje P. Řehoř Mareček, OFS)
- 13.00 hod. Posezení, občerstvení a prohlídka kláštera.

Poznámky: 1) Pro ty, kteří nemohou pěšky je zajištěna doprava z Litovic do Hájků a zpět.

2) Informace: František Reichel - 602 614 332 (241 950 251), e-mail: f.reichel@volny.cz

Poutní zájezd na hrad Wartburg a do Marburgu

v rámci jubilejního roku Sv. Alžběty ve dnech 31. května a 1. června o kterém jsme psali v minulém Zpravodaji je již téměř obsazen i přesto, že jsou zajištěny již dva autobusy. (Jsou volná pouze 3 místa + náhradníci).

SJEZD SFŘ

Jak jsem již oznámili dříve, bude se od pátku 20. do neděle 22. července konat v Brně, v Petrinu, sjezd sekulárních františkánů u nás. V novodobé historii (po roce 1990) to bude sjezd třetí a doufáme, že i tentokrát půjde o setkání, které prokáže náš skutečný zájem o současné dění v naší společnosti. To totiž vždy bylo smyslem sjezdů terciářů? Najít vlastní odpovědi na otázky, které nám, křesťanům, klade doba, v níž máme obstát – právě jako „františkáni žijící ve světě“. Ujasnit si, jaké společenské, kulturní i politické události a skutečnosti od nás takové odpovědi vyžadují, a společně je také hledat, abychom je byli schopni svým současníkům poskytnout. I když si leckdy připadáme slabí a v té dnešní společnosti ztraceni, je nás skoro tisícovka, což nás mezi společenstvími uvnitř katolické církve řadí k těm větším. A z toho plyne i naše odpovědnost.

Určujícími ohnisky tohoto sjezdu budou dvě zářivé osobnosti sekulárního františkánství – sv. Alžběta Uherská, jejíž 800. výročí narození si už přes rok připomínáme, a František Nosek, příkladný prvorepublikový politik, jehož proces blahořečení byl na podzim odstartován. Oba tito naši průvodci nás konfrontují se žhavým tématem dneška: Alžběta s krizí rodiny a hledáním cest k její záchraně, František Nosek s potřebou důvěryhodné politiky a skutečné křesťanské angažovanosti ve veřejné sféře.

Zájemci (o které doufám nebude nouze) ať se hlásí naší sekretářce Marii Schneiderové na adresu: Kapucínský klášter, Kapucínská 2, 772 00 Olomouc; e-mail: marie.schneider@seznam.cz. Podrobný program sjezdu je v Příloze 2.

Aktivity SFŘ 2008*

1	Oblastní Tříkrálové setkání	6. ledna	15.00 u PMS, Praha 1
2	Zahájení Cyrilometodějské pouti	8. únor	Levý Hradec 16.00
3	Formační seminář (viz příloha)	7. – 9. březen	Brno, Petrinum
4	Pouť k hrobu Dr. Noska	19. duben	Mše sv.15.45 hod
5	Mariánská pouť Prahou	3. květen	Praha
6	Pouť do působiště sv. Alžběty	31.5. –1.6	Wartburg (SRN)
7	Sjezd sekulárních františkánů	22.-22. červen	Brno
8	Setkání mládeže na Cvilině	červenec	
9	Eufra	prázdniny	(bude upřesněno)
10	Oblastní pouť Hrádek u Vlašimi	13. září	12.00 mše sv.
11	Františkánská národní pouť	21.-22. září	Svatý Hostýn

*) Další aktivity budou průběžně doplňovány

Ze života společenství SFŘ

Na návštěvě ve společenství Brno - kapucíni.
(z návštěvy Irudaya Samyho a z profese)



Moje cesta k půstu

Když jsem v mládí hledala na mnohé otázky odpověď, nenašla jsem ji. Ráda bych se proto s vámi, milé sestry a bratři, podělila o zamyšlení nad tím, co se nazývá postem. Věřím, že některým z vás dá toto zamyšlení odpověď na jeho otázky, osvětlí pojmy, ujasní slova – a také možná dodá elán a odvahu ke skutečnému postu.

V křesťanském životě jsou tři základní formy zbožnosti: půst, modlitba a almužna. Jsou to cesty k tomu být člověkem oběti, věrnosti a dávání se. A teď tedy půjde o půst. O to, co působí a jak nám pomáhá i k čemu nás vede. Půstem se totiž /oblékáme do Boží zbroje“ (Ef 6,12).

Jak půst působí

- pročišťuje duši
- posiluje modlitbu a dodává jí důvěru
- odhaluje problémy duchovní i tělesné, projasňuje náš pohled dovnitř i navenek, pročišťuje organismus
- osvobozuje člověka ze všech možných závislostí (na tom, aby se „cítil dobře“, co „nutně musí mít“ atd.)

Jak nám půst pomáhá

To nám ukazuje sám Ježíš tím, jak svou veřejnou činnost zahajuje na poušti čtyřicetidenním postem. Půst nám pomáhá dobře se připravit na úkoly, které musíme řešit. Jednak tím, že zjistím své slabiny, špatné náklonnosti a nedostatky, které by mi určitě při plnění onoho úkolu překážely – a kdybych o nich nevěděla, snadno by mohly vůbec úspěch mého počínání zhatit: tím, že by si mě zotročily, svázaly mou svobodu, nebo byly pro mé okolí kamenem úrazu a zatarasily mi cestu k bližním. Vede nás tedy k lepšímu sebepoznání.

Půst nám konečně pomáhá ve všem vidět dar a tím i k tomu, aby eucharistie měla v nás silnější působení.

K čemu nás půst vede

Půst nás vede k pravdě o nás – a tedy i ke skutečnému pokoření. Tím je vždy startem pro návrat k Bohu: *Nyní tedy, je výrok Hospodinův, navratte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku* (Joel 2,12). Pod moc Pravdy se jím dostává naše tělo, mysl i srdce – ne proto, abychom, byli odsouzeni, ale aby se na nás ukázala moc Boží: *Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas* (1 Petr 5,6). A to platí i o situacích (a právě o nich), když jsme zotročeni nějakým hříchem, který nemůžeme vlastními silami vykořenit (tedy jakákoliv závislost – na alkoholu, droze, sexu, osobě, pocitech, penězích atd.)

Ovoce půstu

Půstem nemůžeme zvětšit Boží lásku k nám (vždyť ta je stále stejná), ale naši odvahu a sílu na ní spoléhat. Půst – jak víme – je nejúčinnější zbraní proti silám zla, démonům (*Takový duch nevyjde jinak než modlitbou a postem* – Mt 17,21). O tom také svědčí celá řada svatých – sv. František z Assisi, sv. Klára, sv. Jan Bosco, sv. Jan Maria Vianey či sv. P. Pio z Pietrelciny. Náš sv. Prokop ze Sázavy podle legendy dokonce d'ábla zapřáhl do pluhu a oral s ním.

Současně půst pročišťuje náš „vnitřní sluch“, takže mnohem lépe nasloucháme Bohu a v důsledku toho roste i pravděpodobnost, že bude naše modlitba vyslyšena. Podporuje to i fakt, že modlitba spojená s půstem potvrzuje svou opravdovost, to, že za ní opravdu stojíme s plnou vážností.

Půst v Bibli

Téma půstu je v Bibli pojednáno v celé řadě knih Starého, tak Nového zákona. V Knize Ester (4,3) či Daniel (10,3) je dokonce uveden konkrétní obsah – 3 dny bez jídla a pití resp. 3 týdny bez masa a vína – ale většinou je půst uvedený pouze obecně, přičemž vždy souvisí nutností obrátit se konečně znovu celým srdcem k Bohu (např. Ezdráš 8,21, Joel 1,13 a 2,15, Jonáš 3,5, Jeremiáš 36,9, Zacharjáš 8,19, 2.Paralipomenon 20,3, Žalm 35,13). Nejkrásnější biblickou pasáž o půstu nacházím v knize Izajáš – a tou také svou úvahu skončím:

Zdalipak půst, který si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemá lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi? Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva. Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: 'Tu jsem!' Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štedrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne. (Iz 58,6-10)

Kristína Červínková, ministryně MBS Brno Kapucíni



Můj Zelený čtvrtek

Předloňského roku v sobotu před Květnou nedělí bylo krásně a já jsem prováděla generální úklid mého miniaturního bytu. V tom mě vyrušil telefon: sestry terciářky zjišťovaly, zdal jsem doma, že by mně přivezly Putovní svatyňku Panny Marie. Byla jsem velice ráda, že budu mít svatyňku přes velikonoce doma. A když mně ji sestry přinesly, samou radostí jsem nechala úklid úklidem a běžela jsem tu radostnou zprávu oznámit rodině své dcery. Byl tam zrovna na návštěvě i můj syn s dětmi – a tak jsem tam uspořádali takovou malou oslavu.

Na ní se mi ale udělalo špatně, takže jsem nakonec skončila v nemocnici – s mozkovou mrtvicí. Byla jsem v pátek u zpovědi, takže jsem o sebe žádný zvláštní strach neměla. Spíš jsem vzpomínala na svatyňku – že jsem ji ani nevyndala s tašky, protože jsem hned běžela k dceři, na otevřená okna v bytě a nedodělaný úklid. Ale jak se záhy ukázalo, všechno má dcera zvládla zařídit.

Díky skvělé péči ošetřujících i hodným spolupacientkám na pokoji jsem se rychle zotavovala, takže došlo k události, kvůli které vám to vlastně všechno celé píšu. Jedna z těch žen, co byla se mnou na pokoji, byla na spodní polovinu těla ochrnutá, ale podle lékařů byla šance, že po operaci páteře by se její stav mohl výrazně zlepšit. Ta operace se měla uskutečnit v jiné nemocnici. Ráno na Zelený čtvrtek přišly sestřičky, aby ji na posteli umyly, protože během dopoledne měla odjet. Dvě ostatní naše spolubydlící ji před tím, že odejely domů krásně načesaly, trochu nalíčily a popřály jí zdraví. Já jsem to všechno z postele pozorovala a dotklo se mě jejich počínání. Myslím, že byly nevěřící – i ta ochrnutá paní – protože nepadlo ani slovo o začínajících Velikonocích. Z mého rozvažování mě vytrhla její prosba. Seděla na posteli a její modré oteklé nohy visely z postele. „*Paní, prosím vás,*“ říká mi, „*neoblékla byste mi ponožky? Mám je navrchu v tašce. Nechtěla jsem sestřičkám říkat, aby mně umyly i nohy. Měly se mnou už tak dost práce.*“

Já jsem si představila Pána Ježíš, jak právě na Zelený čtvrtek myl apoštolům nohy – a tak jsem jí odpověděla: „*Paní, já vám nohy ráda umyju.*“ Ale ona namítla: „*Přece mně nebudete mýt nohy!? Mně stačí, když mi navléknete ponožky.*“ Přinesla jsem si s koupelny umývadlo s vodou, nohy jsem jí umyla, utřela a navlékla ponožky. Ona moc děkovala a povzdechla si: „*Kdyby mě to vaše mytí nohy uzdravilo a já nemusela na tu operaci, Já se jí moc bojím. Nikdy vám to nezapomenu.*“ Za chvíli přijeli zřízenci, tu paní naložili na lehátko a odvezli do sanitky ...

Jak to s ní dopadlo, nevím. Po jejím odchodu jsem zůstala na pokoji sama a hodně jsem se za ní modlila. Na Bílou sobotu jsem pak byla propuštěna do domácího ošetřování. V přítomnosti Panny Marie v putovní svatyňce jsem se smířila se svojí nemocí i následky a děkovala jsem za ten pobyt v nemocnici a hlavně za tu malou službičku té ochrnuté paní. A letos, jak se blíží Zelený čtvrtek, se mně ta událost živě vybavila před očima a vyprávěla jsem ji vnukům.

Klára Pražáková,
MBS Slatiňany



SFŘ v zahraničí

Jako následovníci sv. Františka se nepohybujeme tímto světem sami jako jednotlivé osoby. Naopak žijeme ve svých místních společenstvích, která se začleňují do života farností i jiných aktivit v církvi. Ale i naše Národní bratrské společenství, které má téměř tisíc členů, nežije odtrženě od mezinárodního společenství bratří a sester. Nejde jistě jenom organizační začlenění, ale především o společné prožívání františkánské spirituality a také o působení v tomto světě právě v této době na začátku 21. století. Nedílnou součástí je i spojení v modlitbách. Podívejme se tedy na několik konkrétních oblastí našeho spojení s františkány ve světě.

- Společně tedy již od loňského roku si připomínáme **800. výročí narození patronky našeho řádu sv. Alžběty Uherské**. Témata pro formaci i pro naše rozjímání připravila a rozeslala Mezinárodní rada. Doufám tedy, že i ve vašem společenství se věnujete tématům, které si v letošním roce připomíná naše františkánská rodina na všech kontinentech.
- Dokonce i hlavní událost našeho mezinárodního bratrského společenství – **slavení volební kapituly** – bude probíhat v zemi, kde se sv. Alžběta narodila – v **Maďarsku**. Termín kapituly je volen tak, abychom společně my, zástupci v mezinárodní radě, zde 17. listopadu oslavili její svátek. Bude zajisté vhodné, když i ve vašich místních společenstvích se na tuto událost připravíte tak, abyste mohli ve „společenství víry a lásky“ tuto událost prožít s bratry a sestrami zde shromážděnými i se všemi, kteří si po celém světě sv. Alžbětu budou připomínat a oslavovat.
- **Franciscana International** – organizace františkánského společenství, která v OSN zastupuje SFŘ, se věnuje, jak jsme již vloni zde psali, prosazování lidských práv především v zemích, kde dochází k útlaku, pronásledování nebo jiným formám poškozování lidských práv. Nový president této společnosti, John Celichowski OFMCap, v dopise ze 4. února 2008 připomíná jednak to, že tato františkánská organizace byla založena v roce 1982 a má za sebou 25let činnosti na tomto úseku, a jednak to, že v letošním roce si všichni máme připomenout 60 let od vyhlášení Deklarace lidských práv v OSN. Současně nás všechny prosí, abychom pokračovali v modlitbách za naše bratry a sestry v zemích, kde jsou lidská práva porušována, a také abychom se modlili za zdar jejich práce. A kdo může, aby též finančně přispěl, protože práce na tomto úseku je i ekonomicky nákladná.
- **Předsednictvo Mezinárodní rady SFŘ** na svém setkání 10. – 18. listopadu 2007 projednalo následující priority v našem řádu:
 - 1) **Formace** – zejména nutnost konání seminářů pro formátory na mezinárodní i národní úrovni.
 - 2) **Naše přítomnost ve světě** – vznikají a připravují se na kanonické ustavení nové národní společenství – v Bělorusku, Kamerunu, Malawi a Kypru. Jednalo se zde i o mezinárodní organizaci Franciscans International (viz výše).
 - 3) **Františkánská mládež** – Setkání františkánské mládeže bude ve dnech 12. – 14. července v australské Sydney tj. před světovým setkáním mládeže, které zde bude probíhat ve dnech 15. – 22. července. Kongres evropské františkánské mládeže se připravuje na rok 2009 v Litvě.
 - 4) **Finance** – Aby mezinárodní společenství mohlo plnit své poslání a také pomáhat těm společenstvím, která jsou bez prostředků, obrací se na všechny členy i místní a národní a společenství s prosbou a o včasnou úhradu jejich členských příspěvků.
 - 5) **Duchovní asistence** – zdůrazněna je nutnost formačních seminářů pro duchovní asistenty. Mezinárodní rada pro toto nabízí konkrétní pomoc.
 - 6) **Generální kapitula našeho řádu** – kde bude voleno nové předsednictvo a generální ministr je svolána do Budapešti na dny 15. – 22. listopadu. Naše národní společenství tam budu zastupovat osobně.

František Reichel.

Z jednání Národní rady

Národní rada na svém jednání v Brně 2.2. 2008 mimo jiné přijala následující rozhodnutí:

(1) Z činnosti koordinačního týmu

a) Národní ministr seznámil NR

- s tím, že kardinálu Vlkovi bylo zasláno pozvání na pouť k hrobu Dr. Noska v Poříčí v roce 2008 jako hlavního celebranta mše svaté a ten pozvání přijal.
- s doporučením při vizitacích upozorňovat MBS na vhodnost zasílání článků do Zpravodaje o životě MBS SFŘ.

- b) NR schválila program sjezdu SFŘ na dny 20.6 – 22.6.2008 v Brně – Petrinu (Příloha 2)
- c) NR schválila nákup a potisk 150 ks triček logem řádu. P. Sebastian Kopec připraví návrh loga na trička, koupí zajistí s. Markéta Strašíková, potisk s. Marie Schneiderová.
- d) Markéta Strašíková informovala NR o současném účetním systému NR a NBS, o stavu hospodaření:
 - předložila ke schválení rozpočet na rok 2008 s přihlédnutím k požadavkům členů NR, který byl jednomyslně schválen (Příloha 3)
 - předložila ke schválení účetní systém NR a NBS SFŘ a výsledek hospodaření za rok 2007, rovněž jednomyslně schváleno (ve standardní formě pro VZ a MBS bude dodána později)

(2) Z činnosti sekretariátu

- a) Tisk řehole schválen, na jarní formační seminář v Brně výtisky dodá s. Marie Schneiderová.
- b) Zkontrolovat adresy na rozesílání Zpravodaje a snížit náklady na 2000,- za jedno rozeslání výtisků.
- c) Aktuální stav řešení problematiky zanikajících MBS (z důvodu poklesu profesních členů pod pět):
 - Bílá Voda – připravit návrh na zrušení
 - Újezd u Uničova – MBS zrušeno
 - Opočno – návrh na zrušení
 - Česká Třebová – návrh na zrušení
 - Sobiňov – Sopoty, návrh na zrušení
 - Volfartice – Jiří Zajíc prověří situaci ve spolupráci s Libercem a připraví návrh na řešení
 - Žďár – žádá o zrušení

(3) Z činnosti formačního týmu

- a) Na příští zasedání NR připraví návrh programu Františkánské národní pouti na Sv. Hostýn jako pouti celé Františkánské rodiny ve dnech 19. -20.9.2008. Pout' bude zaměřena ke stigmatizaci sv. Františka a NM připraví písemné pozvání pro členy Františkánské rodiny.
- b) Na příštím zasedání NR předložit plán činnosti formačního týmu do konce 1. pololetí 2009.

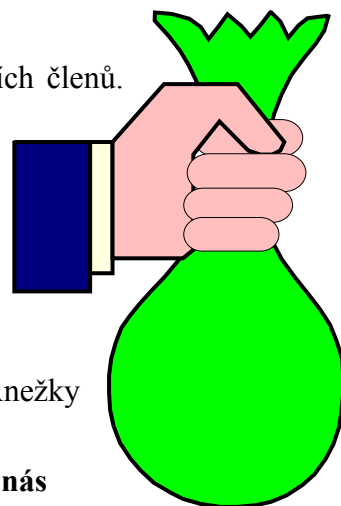


Proč platíme příspěvky v SFŘ?

Je to pochopitelná otázka, kterou často slyším zejména od našich starších členů. Proto si dovoluji nejprve připomenout hlavní principy, které určují výši příspěvku:

- 1) Pokrytí režie františkánských společenství (místních, národních i mezinárodních)
- 2) Podpora vzdělávání (semináře, tiskoviny, doprava a ubytování lektorů apod.)
- 3) Solidárnost – pomoc chudším bratrům a sestrám i společenstvím ve světě

A teď pro názornost uvedu příklad z našeho společenství MBS u sv. Anežky v Praze na Spořilově:



Struktura a použití ročního členského příspěvku 200Kč, který vybíráme u nás

Komu je určeno	Částka v Kč	Podíl v %	Účel platby
Místní společenství Spořilov	50.-	25%	1) Příspěvek farnosti za používání místnosti pro naše setkání (otop, světlo, úklid) 2) Korespondence (známky, pohlednice, apod.) 3) Dárky (jubilea členů MS, návštěvy nemocných)
Národní společenství Česká republika	120.-	60%	1) Akce národního společenství SFŘ– kapituly, formační semináře, sjezdy. 2) Vydavatelská činnost – Zpravodaj, letáky, webové stránky. 3) Vizitace a volební kapituly místních společenství (cestovné pro členy NR). 4) Provoz sekretariátu Národní rady v Olomouci (korespondence, počítač, bankovní poplatky). 5) Příspěvek na součinnost s mezinárodním společenstvím (úhrada nákladů – ubytování a cestovné členů mezinárodní rady v ČR a úhrada nákladů za účast našeho člena na generální kapitule).
Mezinárodní společenství	25.-	15%	1) Akce celého františkánského společenství – kapituly, semináře, vydavatelská a publikační činnost. 2) Podpora národním společenstvím v obtížných podmínkách nebo nově vznikajícím. 3) Provoz sekretariátu v Římě a činnost Mezinárodní rady.
Celkem	200.-	100%	

Poznámky:

- 1) Příspěvek (25.-Kč = 1€) pro Mezinárodní společenství je zahrnut v částce, která se zasílá Národní radě tj. 150.- Kč.
- 2) Kromě toho občas vybíráme příspěvky na další účely zejména podporné a charitativní akce.

František Reichel

AKTUALIZACE důležitých informací

Zpravodaj:

Stále sháníme příspěvky, které by mohly napomoci hlubšímu poznání života místních společenství, stejně tak i života SFŘ na národní i mezinárodní úrovni. Dále bychom chtěli poskytovat podněty pro konkrétní program setkání MBS a texty s určitou formační hodnotou. Zda se to bude dařit, samozřejmě podstatně záleží i na vás, na tom, jestli nabídnete svoje zkušenosti, otázky a svědectví o hledání i nalézání františkánské cesty v dnešním světě, úspěchy a třeba i to, co se tak úplně nepovedlo – nám ostatním. Jestli budete stát o skutečný dialog, o bratrské sdílení s námi ostatními. Výsledky zatím nejsou beznadějně, ale hodně daleko od toho, co by se nám při skutečně společné práci mohlo podařit.

Současně je mimořádně důležité, aby se změnil i přístup ke Zpravodaji v těch společenstvích, kde dosud zůstal „majetkem“ ministra či jiného člena MBS, který ostatní „informoval“ o tom, co pokládal ze Zpravodaje za důležité. Ve Zpravodaji je už dnes řada článků, které není možno zprostředkovat dobře tím, že se „informuje“ o tom, co v nich je. Charakter těch článků vyžaduje, aby si je člověk skutečně sám přečetl, při jejich čtení si prožil to, co se mu autor snaží sdělit. Jde zejména o svědectví, komentáře, krátké úvahy či jiné názorové a duchovně bohaté články, které nemají „informovat“, ale formovat – a právě proto vyžadují vlastní aktivní vklad čtenáře. Prosím proto všechny, kteří mohou podpořit rozšíření Zpravodaje ke všem členům našeho SFŘ, aby tak učinili, případně nás informovali o praktických potížích s tím spojených, které bychom se pokusili s nimi vyřešit. Z toho důvodu je rozepisována i zkrácená verze (bez obrázků) vhodná ke snadnému rozmnožování.

Internetové stránky www.sfr.cz a emailová komunikace:

Jsme si samozřejmě vědomi toho, že pro podstatnou část našich členů internet zůstane nikdy nevyužitou možností, protože budou přesvědčeni, že už se pro ně nevyplatí, aby do jeho pořízení a seznámení se s ním investovali svůj čas a zpočátku i určité větší peníze (cca 6 až 8 tisíc do počítače + měsíční poplatky kolem 500 Kč). Těm se budeme snažit v tištěném Zpravodaji poskytnout aspoň něco z toho, co bude možné najít na našich internetových stránkách.

Přesto s radostí zjišťujeme, že za poslední rok zásadním způsobem vzrostl počet členů, ale i společenství, s nimiž lze už komunikovat elektronickou poštou. K dnešnímu dni je situace taková, že při cca 950 členech SFŘ (každou chvíli dochází k nějaké změně, proto ta přibližnost) v celé naší zemi jich 193 je schopno komunikovat e-mailem a z 55 našich MBS pouze 15 nemá žádného člena, který by měl možnost komunikovat e-mailem, z čehož celou třetinu (Bílá Voda, Újezd u Uničova, Volfartice, Česká Třebová a Sobiňov) tvoří společenství, která jsou ve fázi rušení kvůli poklesu členů pod nezbytnou hranici pěti profesantů. Oněch deset společenství bez e-mailového kontaktu (Benešov, Brno-Husovice, Jablunkov, Jindřichův Hradec, Kroměříž, Milotice, Podolí u Brna, Popovice, Příbram, Staré město u UH) zahrnuje i taková, kde vzhledem k věku členů lze očekávat, že by i tam mohlo ještě ke změně dojít. Vypomoci by mohli i duchovní asistenti, kteří jistě přístup k e-mailu mají (dokonce i bratr Česlav ☺).

Na našich internetových stránkách se postupně mimo jiné začínají objevovat údaje o vašich společenstvích. Prosím kontrolujte je a případně zasílejte aktualizace (http://www.sfr.cz/stranky/spolecenstvi/mist_spol.php). A pak je tam spousta zajímavých textů – především v rubrikách *Františkánské texty* a *Formační texty*.

Skutečným objevem je rozsáhlý soubor textů vypracovaných na celosvětové úrovni členy františkánské rodiny včetně SFŘ, který se nám podařilo nedávno získat v českém překladu (prostřednictvím br. Jiřího Tůmy) – **Základního kurzu františkánského misionářského charismatu** (CCFMC). Tomu, kdo se zajímá o současnou tvář františkánství v našem světě – jak v zemích západní civilizace, tak rozvojovém světě – kdo sdílí skutečný františkánský zájem o to, aby Ježíšovo pozvání k proměně světa láskou, prostotou a radostí přišlo ke všem, kteří na něj – mnohdy nevědomky – zoufale čekají, ten tu najde vydatný pramen. Aspoň něco z toho postupně uveřejníme i ve Zpravodaji. Jelikož – k mému nemilému překvapení – si zatím o přístup k tomuto cennému zdroji zažádalo **ani ne deset zájemců**, posíláme znovu v Příloze 7 přehled dosud přeložených témat, která tam jsou k dispozici, - abyste se mohli přesvědčit, že to opravdu stojí za to.

Také připomínám, že na našich www stránkách jsou k dispozici aktuální schválené verze prakticky všech důležitých dokumentů SFŘ – mimo jiné právě schváleného překladu naší Řehole a Generálních konstitucí.

Posledním „hitem“ na našich www stránkách je pak cyklus čtyř nahrávek mimořádně kvalitních přednášek MUDr. Krausové o sv. Alžbětě, které přednesla v rámci duchovních cvičení pro MBS Olomouc rodiny, které nám oni laskavě poskytli, abyste se mohli „napojit“ všichni. Je to tady: <http://www.sfr.cz/stranky/kestazeni.htm>. A dále jsou tam materiály od P. Bonaventury z březnového semináře v Petrinu: <http://www.sfr.cz/stranky/aktuality.php>

Nabízíme také možnost velmi levně získat františkánskou literaturu z našeho archívu – podrobnosti viz Příloha 6. Kromě toho upozorňujeme na nově vydanou příručku Řehole SFŘ, která je za 1/Kč/kus k dispozici též u Marie Schneiderové. Elektronickou verzi této naší Řehole posílám jako Přílohu 4.

Propagační letáky

Stále ještě jsou k dispozici propagační letáky SFŘ. Zájemci se mohou obrátit na Jiřího Zajíce (nejlépe e-mailem) a domluvit si převzetí potřebného množství. Při odběru do 50 kusů se platí výrobní náklady 2 Kč za kus (tedy max. 100 Kč). Při větším množství jsou další letáky již zdarma ☺

Jiri.Zajic@adam.cz; 723 963 939 (lepší SMS)

Seznam příloh k tomuto číslu Zpravodaje:

Příloha 1: Závěrečná zpráva o proběhlé mezinárodní vizitaci národního společenství SFŘ v České republice

Příloha 2: Program Sjezdu SFŘ v červnu

Příloha 3: Rozpočet NR na rok 2008

Příloha 4: Aktuální text Řehole SFŘ

Příloha 5: Výzva ke svědectvím v souvislosti se zahájením beatifikačního procesu Františka Noska

Příloha 6: Seznam literatury, která je k dispozici v archívu NR

Příloha 7: Obsah kursu Františkánského misionářského charismatu, který je k dispozici na www.sfr.cz

Příloha 8: Zpráva ze semináře pro duchovní asistenty

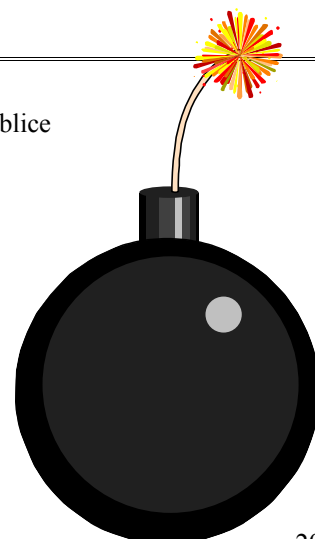
Příloha 9: Počáteční formace v noviciátu SFŘ

Příloha 10: P. Bonaventura J. Štivar OFMCap. **O trojí cestě modlitby** z formačního semináře

Příloha 11: Katecheze o sv. Alžbětě – 1. až 12. díl

Příloha 12: Katecheze II. ročníku ke sv. Alžbětě 1. až 4.

Příloha 13: Postní katecheze papeže Benedikta XVI



Výročí narození duben, květen, červen

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Narozen	Výročí
Karviná	Kondrček	Edmund	Augustýn	3.6.1913	95
Opava	Švrčková	Anna	Josefa	26.6.1913	95
Praha Spořilov	Herink	Jan	Krištof	18.3.1918	90
Praha Sv. Josef	Hájková	Marie		12.1.1923	85
Hradec Králové	Kloučková	Jiřina	Marie	28.3.1923	85
Praha - Krč	Landkammer	Antonín	Bonaventura	12.6.1923	85
Jilemnice	Hofmanová	Antonie	Josefa	13.6.1923	85
Praha Sv. Josef	Burgermiesterová	Marta		8.4.1928	80
Újezd u Uničova	Janičková	Anna	Anežka	29.4.1928	80
Praha Sv. Josef	Hejnyš	Vladimír		20.5.1928	80
Praha - Krč	Kotápišová	Květa	Marie Magda.	21.5.1928	80
Popovice	Bičanová	Antonie	Marie	23.6.1928	80
Praha PMS	Šotolová	Olga	Pavla	??.1928	80
Praha PMS	Vlasáková	Ludmila	Augustina	??.1928	80
Uherské Hradiště	Slezáková	Marie	Veronika Guil.	9.3.1933	75
Kroměříž	Rączová	Marie	Radima	16.3.1933	75
Havířov	Cáhová	Květuše	Pia	9.4.1933	75
Praha Spořilov	Tůma	Jiří	Tomáš	16.4.1933	75
Brno, Husovice	Mendel	Jan	Gabriel	4.5.1933	75
Karviná	Nytrová	Anna		4.5.1933	75
Kroměříž	Štěpančíková	Marie	Brigita	7.5.1933	75
Praha Sv. Josef	Pácalová	Lidmila		7.5.1933	75
Havířov	Mokrošová	Anna	Terezie	16.5.1933	75
Praha PMS rodiny	Kateřináková	Marie		28.5.1933	75
Olomouc	Bráblíková	Juliana	Markéta	23.6.1933	75
Praha Spořilov	Pavela	Josef	Josef	25.6.1933	75
Brandýs nad Orlicí	Hubálek	Jan		11.3.1938	70
Praha - Dejvice	Holá	Jaroslava	Ignácie	13.4.1938	70
Praha Sv. Josef	Kuchynková	Svatava		21.4.1938	70
Hradec Králové	Čiháčková	Jaroslava		9.5.1938	70
Benešov	Novotná	Jana	Anežka	14.5.1938	70
Plzeň	Němec	Miroslav	Šimon	20.6.1938	70
Nivnice	Kapsa	František	Štěpán Maria	11.3.1943	65
Hodonín	Šticová	Anna	Marie	12.4.1943	65
Ostrava	Kudrnová	Marie	Marie	5.6.1943	65
Praha PMS	Ludvíková	Ivana	Dominika	27.3.1948	60
Plzeň	Polívka	Pavel	Václav	30.3.1948	60
Olomouc	Hradilová	Marie		11.4.1948	60
Kroměříž	Remešová	Eva		14.4.1948	60
Jihlava	Výborná	Ludmila	Faustýna	9.5.1948	60
Mor. Třebová I	Kirst	Pavel	František	27.5.1948	60
Šternberk	Mejzlíková	Pavla		3.6.1948	60
Olomouc	Krejsa	František		10.6.1948	60
Ostrava	Jurečka	Jiří	Josef	6.5.1953	55
Šternberk	Obšil	Josef		9.5.1953	55
Frydek-Místek	Pavlosková	Marie	Klára	23.3.1958	50
Ostrava	Duda	Vladislav	Vlastilav	31.3.1958	50
Olomouc rodiny	Fidrmuc	Jaroslav		26.4.1958	50
Opava	Škumátová	Alena	Zdislava	18.3.1963	45
Šternberk	Vyvozilová	Pavčina		11.4.1963	45
Šternberk	Bajer	Vojtěch		21.4.1963	45
Praha PMS rodiny	Vlčková	Vendulka	Klára	30.4.1963	45
Karviná	Láza	Stanislav		22.5.1963	45
Nivnice	Hladišová	Ivana	Josefa	10.6.1963	45
Ostrava	Solař	Jaroslav	Maxmilián	17.6.1963	45
Ostrava	Solařová	Gabriela	Gabriela	22.3.1968	40
Hradec Králové	Židek	František	Jan	27.4.1968	40

Třebíč	Caha	Aleš	Maria	10.5.1968	40
Brandýs nad Orlicí	Kučerová	Jindřiška		28.6.1968	40
Liberec	Jechová	Hana		5.3.1973	35
Olomouc rodiny	Máčala	Marcel		3.4.1973	35
Fulnek	Stehlíková	Jana		14.6.1973	35
Stará Boleslav	Urbanová	Bohumila		6.6.1978	30
Přerov	Prinz	Petr	Antonín	19.6.1978	30

Výročí profese duben, květen, červen

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Profes	výročí
Olomouc rodiny	Fráňová	Eliška	Veronika	22.5.1988	20
Olomouc rodiny	Řezníčková	Marcela	Růžena z Vit.	22.5.1988	20
Čáslav	Mašková	Marie		26.5.1988	20
Kroměříž	Lipová	Marie	Anežka	1.5.1993	15
Havířov	Šmahlíková	Ludmila	Terezie	17.3.1993	15
Ostrava	Cudráková	Bronislava	Zdislava	20.3.1993	15
Ostrava	Ficová	Terezie	Zdislava	20.3.1993	15
Ostrava	Nelhýbl	Jaroslav	Jan	20.3.1993	15
Svatava	Somorovská	Helga	Terezie od dítěte J.	20.3.1993	15
Brandýs nad Orlicí	Kučera	František	Vojtěch	24.3.1993	15
Brandýs nad Orlicí	Kučerová	Jindřiška		24.3.1993	15
Šumperk	Němec	Jan		3.4.1993	15
Olomouc	Klučková	Marie	Terezie	3.4.1993	15
Olomouc	Nečas	Evžen	Marián	3.4.1993	15
Olomouc	Rozsypal	Antonín	Antonín	3.4.1993	15
Brno, kapucíni	Juřenová	Maří Magda.	Jana Evangel.	24.4.1993	15
Brno, kapucíni	Zoubková	Ludmila	Klára	24.4.1993	15
Kroměříž	Kostihová	Ludmila	Zdislava	1.5.1993	15
Kroměříž	Štěpančíková	Marie	Brigita	1.5.1993	15
Kroměříž	Vaclová	Helena	Ludmila	1.5.1993	15
Hradec Králové	Dvořák	Vladimír	Jan Pavel	25.4.1998	10
Hradec Králové	Dvořáková	Marie	Marie Magda.	25.4.1998	10
Hradec Králové	Kacetlová	Judita	Anděla	25.4.1998	10
Hradec Králové	Šotová	Dagmar	Klára	25.4.1998	10
Benešov	Svatková	Anežka	Klára	12.5.1998	10
Mor. Třebová I	Navrátilová	Milada	Zdislava	13.6.1998	10
Mor. Třebová I	Netolická	Františka	Ludmila	13.6.1998	10
Jindřichův Hradec	Matoušek	Miroslav		22.4.2003	5
Šumperk	Dubová	Alena		4.5.2003	5
Šumperk	Smékalová	Miroslava		4.5.2003	5
Svatava	Mařík	Antonín	František	18.5.2003	5
Svatava	Maříková	Jana	Klára	18.5.2003	5
Příbram	Kosařová	Věra	Anna	2.6.2003	5
Plzeň	Lhotová	Marie	Konzoláta	24.6.2003	5
Praha Sv. Josef	Komárková	Edita	Marie-Klára	24.6.2003	5
Jihlava	Jinochová	Marta	Klára	25.6.2003	5
Jihlava	Výborná	Ludmila	Faustýna	25.6.2003	5
Jihlava	Wodáková	Marie	Alžběta	25.6.2003	5

Vydává NR SFRĚ,
adresa sekretariátu: Národní rada Sekulárního františkánského řádu, Kapucínský klášter,
Kapucínská 2, 772 00 Olomouc, email: info@sfr.cz , <http://www.sfr.cz> ; číslo účtu: 189969375/0300